

Sygn. akt. I C 650/21

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 marca 2022 r.

Sąd Rejonowy w Giżycku I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Janusz Supiński
Protokolant:	Katarzyna Kucharska

po rozpoznaniu w dniu 9 marca 2022 r. w Giżycku

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa (...) z siedzibą w T. ((...))

przeciwko H. B.

o zapłatę

oddala powództwo.

SSR Janusz Supiński

Sygn. akt. I C 650/21

UZASADNIENIE

Powód (...) z siedzibą w T. domagał się zasądzenia na jego rzecz od H. B. kwoty 2.500,00 zł wraz z odsetkami oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu podniósł, iż na podstawie umowy pożyczki pożyczkodawca pierwotny (...) Sp. z o.o. w W. udzielił pozwanemu pożyczki w kwocie 2.000 zł na okres 30 dni z obowiązkiem zwrotu kwoty 2.500 zł. Pozwany nie wywiązał się z zobowiązania. Wierzytelność przysługująca (...) Sp. z o.o. w W. została zbyta na rzecz powoda, który wystąpił z niniejszym pozwem

Pozwany H. B. nie złożył odpowiedzi na pozew, wobec czego Sąd wydał wyrok zaoczny.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 18.07.2018r. (...) Sp. z o.o. w W. zawarł z pozwanym H. B. umowę pożyczki, na podstawie której przełał pozwanemu kwotę 2.000 zł. Strony określiły termin spłaty pożyczki na 30 dni oraz wysokość całkowitej spłaty na 2.500 zł. Pozwany nie dokonał spłaty pożyczki.

dowód: odpis umowy – k. 9-11

potwierdzenie przelewu k 12-13

W dniu 06.12.2021r. powód wniósł pozew, powołując się na swoją legitymację procesową. Na poparcie swoich twierdzeń przedstawił oświadczenie (...) Sp. z o.o. w W. o przeniesieniu wierzytelności wobec strony pozwanej na powoda.

dowód: oświadczenie – k. 14

Sąd zważył, co następuje:

Przedstawiony stan faktyczny ustalono na podstawie dowodów z dokumentów, których nikt nie kwestionował.

Na podstawie art. 6 k.c. powód, reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego, winien wykazać nie tylko istnienie wierzytelności wobec strony pozwanej i jej wysokość, ale przede wszystkim posiadanie legitymacji procesowej czynnej do wystąpienia z roszczeniem zapłaty wobec tejże strony pozwanej. Zagadnienie legitymacji czynnej powoda przynależy bowiem do prawa materialnego i tym samym podlega badaniu przez sąd niezależnie od treści zarzutów przywołanych w odpowiedzi na pozew, a nawet od tego czy strona pozwana w ogóle złożyła taką odpowiedź na pozew. Legitymacja czynna, jak i bierna jest przecież uprawnieniem do występowania w charakterze strony w konkretnej sprawie sądowej opartym na prawie materialnym. Wymóg jej posiadania stanowi przesłankę merytorycznego rozpoznania sprawy, badaną przez sąd w chwili orzekania, gdyż jej brak po stronie choćby jednej ze stron postępowania skutkuje oddaleniem powództwa.

Pochylając się nad tą kwestią Sąd dostrzegł, że w celu wykazania legitymacji czynnej powód przedstawił jedynie oświadczenie (...) Sp. z o.o. w W. o przeniesieniu wierzytelności wobec strony pozwanej na powoda datowane na 25.08.2020r. Treść tegoż oświadczenia nie zawiera jednak żadnych danych dotyczących okoliczności przeniesienia owej wierzytelności. Brak jest nie tylko informacji co do formy przeniesienia wierzytelności, sposobu reprezentowania stron przy przenoszeniu wierzytelności czy daty tegoż przeniesienia, ale nawet rodzaju czynności, które miałyby doprowadzić do zmiany osoby wierzyciela. Ten absolutny brak jakichkolwiek danych umożliwiających określenie sposobu rzekomego przejścia uprawnień z pożyczkodawcy pierwotnego na powoda, a wynikających z wierzytelności wobec strony pozwanej doprowadził Sąd do wniosku o niemożności oparcia twierdzeń powoda co do skuteczności takiego przeniesienia wierzytelności li tylko na oświadczeniu (...) Sp. z o.o. w W.. Zważyć bowiem trzeba, że istnieje co najmniej kilka sposobów zmiany wierzyciela - umowa zobowiązaniowa (np. sprzedaż, zamiana, darowizna, umowa nienazwana), kreująca zobowiązanie, w ramach którego dłużnik (cedent) powinien spełnić świadczenie, polegające na przeniesieniu wierzytelności na inny podmiot (cesjonariusza), umowa rozporządzająca (jeśli wierzytelność została obiecana jako nagroda w przyrzeczeniu publicznym, dla jej przeniesienia wymagana jest umowa między przyrzekającym a podmiotem, który wykonał oznaczoną przez przyrzekającego czynność), subrogacja czyli podstawienie itd. Dodać też należy, że zwykła umowa przelewu wierzytelności może też mieć różne oblicza oraz uwarunkowania (np. wynikać z wykonania zobowiązania zawartego w uprzednio zawartej umowie zobowiązującej do przeniesienia wierzytelności, z zapisu zwykłego, z bezpodstawnego wzbogacenia lub z innego zdarzenia). Badanie legitymacji czynnej po stronie powoda, również z urzędu, polega właśnie na kontroli sposobu przeniesienia wierzytelności pomiędzy pożyczkodawcą pierwotnym a osobą dochodzącą roszczeń na drodze sądowej. W szczególności badaniu podlega skuteczność takiego przeniesienia wierzytelności.

W kontekście powyższego stwierdzić należy, że przedstawienie przez powoda jedynie oświadczenie pożyczkodawcy pierwotnego, że wierzytelność została przeniesiona w żadnym razie nie jest wystarczającym dowodem na to, że rzeczywiście doszło do zmiany wierzyciela i to w dodatku skutecznie. Podkreślić wszak należy, że na podstawie takiego oświadczenia nie można w żaden sposób zweryfikować, czy w dacie rzekomego przenoszenia wierzytelności owa wierzytelność w ogóle istniała, przelew wierzytelności nie naruszał praw i godnych ochrony interesów konsumenta (pożyczkobiorcy), jaki był zakres tego przelewu, czy przelew wynikał z uprzedniego zobowiązania czy nie, czy przelew obwarowany był dodatkowymi klauzulami np. uzależniającymi jego skuteczność od określonych zdarzeń lub terminu itp. Próba pozbawienia Sądu orzekającego możliwości dokonania kontroli skuteczności czynności stron w zakresie przeniesienia wierzytelności zawsze musi skończyć się uznaniem, że strona powodowa nie wykazała swojej legitymacji, a to wprost prowadzi do oddalenia powództwa. Zważyć wszak należy, że przelewy wierzytelności są obecnie zjawiskiem

powszechnym, a część wierzytelności wobec konsumentów jest przedmiotem czasem nawet wielokrotnych umów cesji i to w bliskich odstępach czasowych. Wskutek tego Sąd zobligowany jest w każdym przypadku do wnikliwego rozważenia tej okoliczności, mając na względzie, że wykazanie faktu cesji wierzytelności przysługującej przedsiębiorcy wobec konsumenta, nie może budzić żadnych wątpliwości.

Reasumując powyższe Sąd orzekł jak w sentencji wyroku.